

Че отъ благо доста има,
нъ си другарь вѣренъ нѣма,
Ни майчицъ, ни бащицъ,
нито братецъ, ни сестрицъ.

Похвалилъ ся добръ юнакъ
Ей Колядо, мой Колядо !
Снощи вечеръ на сѣдѣнкъ
Ей Колядо, мой Колядо !
И прѣдъ Момы и прѣдъ Момци,
Ей Колядо и пр.

Че си има добра коня,
Да надбръза ясно слънце.
Дочюла го слънцу сестра,
Слънцу сестра хубавица,
Па си брату отговаря :

“ Ле ле варе слънце братецъ,
” Похвалилъ ся добръ юнакъ,
” Снощи вечеръ на сѣдѣнкъ,
” А у зарань на кладенци,
” И прѣдъ момы, и прѣд момци,
” Че си има добра коня,
” Да надбръза ясно слънце.”

Слънце сестри отговаря :

“ Ле ле варе мила сестро,
” Ты да идешъ да му речешъ,
” Да си иде зарань рано,